
		Tirada: 38.918	Sección: -	
		Difusión: 32.507 (O.J.D)	Espacio (Cm_2): 419	
Baleares	General	Audiencia: 181.000	Ocupación (%): 51%	
Diaría		10/02/2005	Valor (Ptas.): 239.275	
			Valor (Euros): 1.438,07	
			Página: 111	Imagen: Si

Com cercar la bona sort

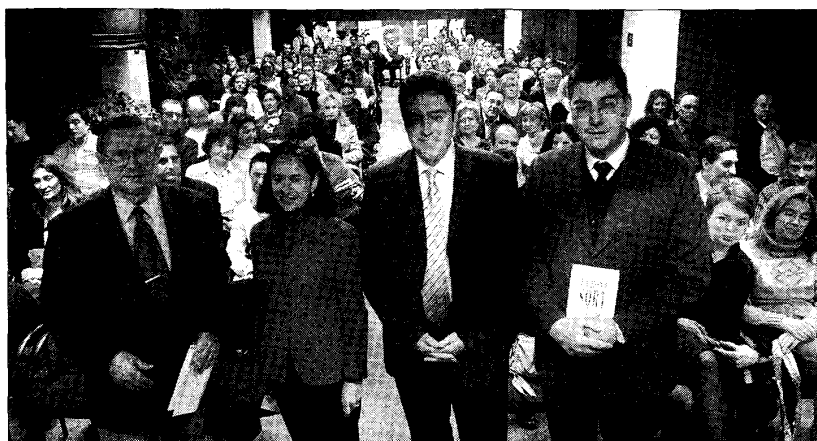

Catalina Mir

A vegades escoltar a una persona com Àlex Rovira, llicenciat en Ciències Econòmiques i Master Business Administration en empresarials per Esade, consultor d'empreses, conferenciant i escriptor de llibres que han donat la volta al món com *La Brúixola interior* i *La Bona Sort*, és un plaer. En el meu cas he de reconèixer que em vingueren al cap llibres de l'estil de *Com parlar bé en públic* o *Projecti una imatge positiva* quan l'home parlava, perquè la posada en escena i la manera d'enganxar a l'auditori era de manual: anècdotes, metàfores, cites per reafirmar l'autoritat del que parla, la cerca de la complicitat entre emissor i receptor. Tot això no seria possible sense grans habilitats comunicatives, que segurament es veuen potenciades per les reiterades posades en escena del conferenciant. Em cridà l'atenció la poca diferència entre el llenguatge parlat i l'escrit de l'autor. S'ha de reconèixer emperò que aplica bé els principis de la bona sort que predica, perquè poder cobrar i alhora promocionar les pròpies publicacions, no em diguin que no estigui més que bé. Àlex Rovira respira imatge Esade. Es passeja per teories orientals que analitzades en profunditat no tendrien res a veure amb el concepte de l'èxit occidental, però absorbeix el que li és útil per al discurs. La simplicitat dels plantejaments és la clau que obri el mercat de les vendes milionàries. Traslada l'estil dels llibres d'autoajuda al món empresarial i personal. Dóna elements d'anàlisi i proposa aturades per pensar. És optimista i diu coses hermoses que ens agrada escoltar. I el que és millor, disté l'ambient i aconsegueix fer riure a l'auditori, la qual cosa si un o una no és humorista és ben difícil!

Àlex Rovira parteix d'un concepte: que la sort és quelcom que l'ésser humà pot crear eventualment. Personalment, crec que és un concepte incomplet, perquè la sort no cercada també existeix. Allò que succeeix i fa que les coses et vagin millor. D'acord, s'han d'aprofitar i s'han de poder detectar els cops de sort, la qual cosa ja suposa un grau d'intel·ligència, però existiesen, i estic ben segura que molts empresaris en posarien exemples.

La primera llei de la bona sort, segons el conferenciant, és que **la sort no dura massa temps perquè no depèn d'un mateix i que la bona sort la crea un mateix, per això dura sempre**. La sort, l'atzar és efímer, no és controlable i

Un nombrós públic assistí a escoltar la conferència d'Àlex Rovira.

Són molts els que volen la bona sort, però són pocs els que decideixen anar a cercar-la

a més el signe és capriciós. És curiosa l'anècdota explicada. El 90% després d'haver guanyat un premi de la loteria -deia Rovira- han perdut tot l'import guanyat, fins i tot el propi patrimoni, i tenen tota la xarxa d'afectes desestructurada entre tres i set anys després. Només un 10% sobreviu al cop de sort. La característica comuna dels que sobreviuen és que per a ells el premi no és un instrument de salvació. Abans ja tenen una ocupació o una professió que més o manco els realitza i per tant no és una fuga cap endavant. Rovira diu que els doblers són un símptoma que s'ha de saber gestionar i que la prosperitat és un estat de consciència. Diu això i es queda tan tranquil. Jo no ho vaig acabar d'entendre, però seguí el discurs i tots teníem ganes d'escoltar-lo. Jo també.

Entram a la segona llei. **Són molts els que volen la bona sort, però són pocs els que decideixen anar a cercar-la**. L'anècdota: a Espanya es crearen 118.506 empreses en el 2003. Les apostes als jocs d'atzar foren 53.200 milions.

La tercera regla de la bona sort és **fer coses diferents de la resta, i això implica assumir riscos**. Explica que Darwin deia que per sortir de la nostra zona de confort i fer les coses d'una manera diferent és necessari rompre els patrons de conducta inconscients. Darwin duia sempre una llibreta on anotava les teories d'altres pensadors que divergien dels seus plantejaments o manera d'entendre la realitat perquè sabia que al cap de poc temps se n'oblidaria sistemàticament. I ell mateix deia que si no hagués estat per aquesta llibreta no hauria romput amb tants de paradigmes de la ciència com amb els que va rompre. Rovira diu que crear noves circumstàncies vol dir assumir riscos.

La quarta regla diu que crear circumstàncies perquè els altres també hi guanyin també atreu la bona sort. Vol dir no cercar simplement el propi benefici. Posa l'exemple de Mercadona, una empresa on els treballadors estan orgullosos de treballar-hi i on les condicions laborals són excepcionals. També el de l'empresa Body Shop que destina un 25% dels seus beneficis a crear riquesa d'allà on extreu les matèries primeres. De Microsoft que compta amb els millors testadors de software perquè aquests treballadors formen part de l'empresa. En definitiva, un conjunt de premises (en segueixen fins a deu, crec) que si es segueixen portaran la bona sort a les iniciatives empresarials.

Gràcies a Déu sempre he tengut molt bona sort, però no l'he poguda deslligar mai de fer molta de feina. Alguns en diran d'això mala sort?